

[Skrunsager Skau]

situationer kan tilsidesættes, og at der så foretages en konkret vurdering.

Venstre kan ikke støtte SF's forslag, fordi vi i dag har en rimelig og klar praksis.

Glistrup (FP):

Socialistisk Folkepartis forslag forsøger at løse en lille flig af et stort, sammenhængende, uløseligt problem, nemlig: Hvordan beskatter man, når markedsmekanismen er under mistanke for ikke at have fungeret i et konkret tilfælde? På dette uløselige problem er der én eneste holdbar løsning, og den går ud på, at man afskaffer indkomst- og formueskatten. Så er man fri for problemet.

Så længe man som SF vil bevare indkomst- og formueskatten, så har man problemet. Markedsmekanismen gælder jo ikke de adskillige lejemål, hvor folk som følge af reguleringer herindefra kun betaler $\frac{1}{2}$ af det, som ejendommen er værd, i leje; skal de så beskattes af de manglende $\frac{1}{2}$? Den gælder ikke, når man som en del af sin løn får en pensionsret; skal man så formuebeskattes af værdien af den pensionsret, der er opstået? Den gælder ikke i de tilfælde, hvor fagforeningspampere tilbringer størstedelen af året på kursus- og kongrescentre og lever som grever og baroner og ikke bliver beskattet af én øre i den anledning. Og sådan er der så mange tilfælde, hvor den ikke gælder.

Men her har SF altså specielt fået øje på det lille tilfælde med en fast ejendom, hvor man selvfølgelig altid kan diskutere, om den skulle være overdraget til den ene eller den anden pris. Når man sidder i 1994 og vil forsøge at vurdere, om nu den salgspris, som parterne aftalte i 1982, var rimelig eller ej, ja, så vil man uundgåeligt være påvirket af, hvordan udviklingen har været, om priserne er gået op eller ned i de mellemliggende 12 år, hvad parterne overhovedet ikke vidste, da de kontraherede.

De gældende regler er meget klare. De går ud på, at man lægger den indgåede aftale til grund, men hvis den indeholder gavemomenter, så skal der beskattes ud fra, at en gave er skattepligtig. Sådan har det været fra 1903, og andet og mere er der formentlig ikke nogen fornuftig grund til at lave.

Det med at knytte det til ejendomsvurderingen ville forudsætte, at man troede, at alle landets ejendomme var vurderet rigtigt, og det er de ikke, kan jeg betro forslagsstillerne fra SF.

Der er masser af ejendomsvurderinger, der er helt ud i skoven, somme tider er de for høje, og somme tider er de for lave. Somme tider er det i skattevæsenets interesse at regne med en lav overdragelsespris, somme tider er interessen den modsatte.

Der har siden 1903 kørt tusindvis af den slags sager, om der er en gave eller der ikke er en gave i fastsættelsen af en pris til et for højt eller et for lavt beløb, og dér har man så nogenlunde fundet frem til, hvordan interesserne udkrystalliseres i form af, hvilken vægt man tillægger ejendomsmæglervurderinger, og hvilken vægt man tillægger f.eks. skattevæsenets skøn om, at vennerne fra SF vil man selvfølgelig ikke genere og beskutte, men for fjenderne fra Fremskridtspartiet vil man jo gerne komme med et gevaldigt skøn. Og om det så hedder en bindende forhåndsbesked, eller det hedder en skattevæsenets afgørelse, er jo i og for sig raslende ligegyldigt. Man giver dem, man ikke kan lide, et ordentligt gok i den slags sager, og dem, som man synes om i den lokale skatteadministration, lader man få lov til at få fastlagt deres ting til det beløb, som de nu engang har skrevet i deres skøde at overdragelsen sker til.

Det er en usmagelig retstilstand, der gælder, men det gælder på hele det forrådnede indkomst- og formueskattesystems område, så det er ikke noget specielt her. Men SF's forslag går stort set ud på at gøre råddenskab endnu større, gøre mulighederne for korrupsion, forkerte afgørelser og personlige forfølgelser fra skattemyndighedernes side værre, end de er i øjeblikket, og det er slemt nok, så der er ingen grund til at gøre det værre, og derfor stemmer vi nej til SF's forslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Sigtet med dette lovforslag fra Socialistisk Folkeparti er Det Radikale Venstre helt enig i. Det drejer sig om tilsidesættelse af prisen ved handel mellem parter med interessefællesskab, og jeg kan citere fra bemærkningerne: »Det er ... af stor betydning, at skattemyndighederne ved overdragelse mellem parter, der har et interessefællesskab, har mulighed for skattemæssigt at tilsidesætte en pris, der ikke svarer til ejendommens reelle handelsværdi.«

Men i lighed med flere andre ordførere har vi også fra radikal side indtryk af, at de nugældende regler og den nugældende praksis er tilfreds-